

[Pør Dich.]

dette svar; medmindre jeg skal tage det for dets pålydende, idet indholdet ganske simpelt er: tag det roligt, der sker ikke noget, før vi er kommet ind. Så vil jeg formodentlig få en henvisning til, at så har vi mulighed for at gøre vor indflydelse gældende. Jeg har vist tidligere sagt, hvad jeg mener om de muligheds størrelse. Men jeg sagde yderligere, at man ikke har kunnet få svar på, hvilke områder, herunder husleje, boliger osv., der vil komme ind under fællesmarkedets beregningsgrundlag for merværdiafgiften. Jeg vil her citere det svar, der er afgivet af markedssekretariatet til Fællesorganisationen, og hvori det hedder:

„Arbejdet med udarbejdelse af forslag til, hvad der konkret skal indgå i det ensartede beregningsgrundlag for momsens i EF, er endnu ikke så fremskredet, at der kan fremskaffes oplysninger ud over dem, som er indeholdt i det materiale, som er vedlagt besvarelsen i det foregående spørgsmål.“

Endelig: boligministeren kom med nogle bemærkninger om forkøbsretten. Jeg vil bede boligministeren bekræfte, at den forkøbsret og tilbudspligt, der tales om i det foreliggende lovforslag, kun gælder for det åbne land, at det altså ikke gælder for de områder, som har speciel interesse, når vi diskuterer boligproblemerne.

Ministeren for udenrigsøkonomi (Ivar Nørgaard): Jeg beklager, at jeg ikke i første omgang nåede at besvare alle spørgsmål. Men dem, der nu er blevet gentaget, vil jeg med glæde besvare.

Til fru Grethe Philip vil jeg sige, at vi meget gerne vil give et tilsagn om en løbende orientering fra missionen i Bruxelles på det nævnte område.

Hr. Skovmand rejste en lang række spørgsmål, og nogle af dem forudsætter næsten, at hr. Skovmand tog min fortællelse om den suveræne minister alvorligt. Det er jo ikke sådan, at jeg kan stå her og fortælle, hvad Danmark i al fremtid vil gøre på så mange områder, som hr. Skovmand var inde på. Men jeg kan da godt imødekomme hr. Skovmand ved at sige, hvad jeg mener man bør gøre fra dansk side på de nævnte områder. Sagen er den, at flere af disse spørgsmål først vil blive aktuelle i en uvis fremtid, og

netop fordi vi er enige om, at folketinget og dets partier skal tages med på råd i overvejelserne og drøftelserne og være medbestemmende om; hvad vores holdning skal være, er det åbenbart, at vi ikke på forhånd kan have færdigsyede synspunkter om ethvert kommende spørgsmål.

Men hvad angår de tyrkiske fremmedarbejdere, er forholdet fortsat det, at det overlades til fællesmarkedsorganerne at give den aftale indhold, der løber fra 1976 til 1986. Det vil sige, at man skal finde frem til, på hvilken måde man skal give de tyrkiske arbejdere stigende adgang til fællesmarkedet. Om det skal foregå ved procentvis ensartede eller stigende kvotaer, om de skal fordeles jævnt mellem landene osv., er der ikke på nuværende tidspunkt truffet aftale om. Om det er noget, der skal gennemføres, sådan at man tager hensyn til den aktuelle beskæftigelsessituation i de enkelte lande, er der heller ikke taget stilling til. Jeg personlig ville mene, at det ville være fornuftigt, om man indførte en fleksibel ordning, der gjorde, at beskæftigelsessituationen i de enkelte lande kom til at betyde noget for udmøntningen af den skitserede ordning.

Hvad angår et udvidet arbejdsmarked, f. eks. med grækere, spaniere og portugisere, som hr. Skovmand stillede spørgsmål om, ligger det sådan, at det er ganske uaktuelt, da der ikke er tale om, at Spanien eller Portugal søger en sådan ordning. Hvis man skal tænke sig den i lighed med det tyrkiske system, forudsætter det for det første, at man har en associeringsaftale med en bestemt forventet indgang som egentligt medlem af fællesmarkedet, og at der dernæst til denne associeringsaftale knyttes en aftale om en gradvis opbygning af et fælles arbejdsmarked. Jeg mener ikke, det er muligt med så mange ukendte faktorer om disse ting på nuværende tidspunkt at sige, hvad vi skal gøre i den konkrete situation. Men jeg synes, spørgsmålet i sig selv indebærer det rigtige, at vi bliver medbestemmende for, hvordan sådanne ordninger skal være.

Den internationale sukkerordning, som hr. Skovmand også stillede spørgsmål om, skal fornys i 1973, og da forventes det, at EF kommer til at forhandle om medlemskab af en sådan ordning.

Med hensyn til, om vi vil gå ind for, at EF gennemfører en toldpræferenceordning